

DWADZIEŚCIORO DZIECI

Eduard i Alexander Hornemann

Eduard, starszy z dwóch braci Hornemann urodził się 1 stycznia 1933 roku. Rodzina nazywała go Edo. Alexander urodził się 31 maja 1936 roku. W kręgu rodzinnym nazywany był Lexje. Rodzina Hornemann mieszkała w Eindhoven w Holandii.

Ojciec Philip Carel Hornemann pracował w Firmie Philips'a. Po zajęciu Holandii przez wojska niemieckie został zgrupowany pod koniec 1941 roku ze stoma żydowskimi współpracownikami. Jego żona Elisabeth ukrywała się razem z Alexandrem na wsi, jednocześnie Eduard ukrywał się u innego gospodarza. Kiedy w 1943 roku przeniesiono tych żydowskich pracowników Firmy Philipsa do obozu koncentracyjnego w Vught, przyłączyła się do męża Elisabeth Hornemann wraz z oboma synami. 3 czerwca 1944 roku rodzina Hornemann została przetransportowana z Vught do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Elisabeth Hornemann zmarła we wrześniu 1944 roku na dur brzuszny. Eduard i Alexander zostali przeniesieni do baraku dla dzieci. Philip Carel Hornemann na krótko przed wyzwoleniem obozu w Oświęcimiu został przeniesiony do obozu koncentracyjnego w Dachau a stamtąd dalej do Sachsenhausen. W czasie tego transportu zmarł 21 lutego 1945 roku. Obaj bracia Eduard i Alexander Hornemann zostali 28 listopada 1944 roku przeniesieni do obozu koncentracyjnego w Neuengamme a 20 kwietnia 1945 zamordowani w Bullenhuser Damm.

Z całej rodziny przeżyła siostra Elisabeth Hornemann Ans van Staveren. Ona ukrywała się aż do wyzwolenia w Holandii. Długo miała nadzieję, że jej dwaj siostrzeńcy powrócą. Dopiero w 1979 roku dowiedziała się o losie swoich siostrzeńców. Do swojej śmierci w 2008 roku (w sędziwym wieku 103 lat) utrzymywała kontakt ze związkiem Dzieci z Bullenhuser Damm.